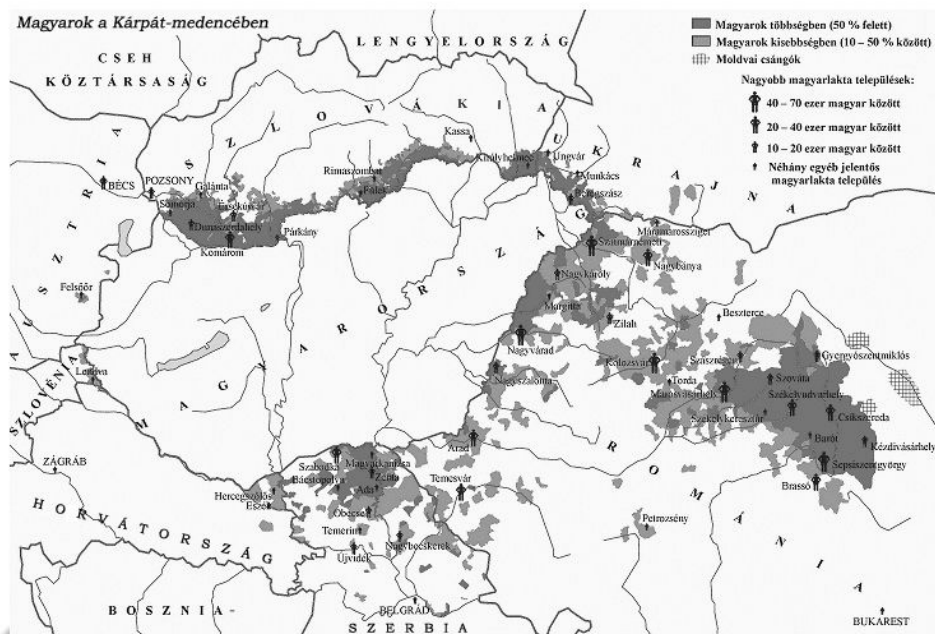

ORSZÁGGYÜLÉS HIVATALA
KÜLÜGYI IGAZGATÓSÁG

NEMZETPOLITIKAI TÜKÖR

Készítette:
Lenkei Judit
Márky Zoltán
Pappné Farkas Klára
Szabó Ádám
Vass-Prékopa Angéla

Szerkesztő:
Márky Zoltán

Kiadó:
Dr. Sárdi Péter

2013. november 11.

II. évfolyam 29. szám

TARTALOM

HÍREK	3
<u>Nemzeti összetartozás bizottsága</u>	3
A Nemzeti összetartozás bizottsága november 5-i ülésének beszámolója	
<u>Nemzetpolitika az Országgyűlésben</u>	5
Képviselői kérdések	
Az ukrán államnak értékelnie kellene a kárpátaljai magyar áldozatok szenvedéseit	
<u>KMKF</u>	9
Összefoglaló a KMKF Szórvány-diaszpóra munkacsoportjának 2013. november 5-i üléséről	
<u>Erdély</u>	13
Az RMDSZ februárban nyújtja be Székelyföld területi autonómiájának törvénytervezetét	
<u>Felvidék</u>	14
Megyei választások 2013	
<u>Délvidék</u>	16
Délvidékre érkezett a Szabadságunkért harcoltak címmel rendezett vándorkiállítás	
Napirenden a bíróságok és ügyészségek hálózatáról szóló törvény	
<u>Kárpátalja</u>	18
Németh Zsolt külügyi államtitkár kárpátaljai útja	
<u>Horvátország</u>	20
Eltitkolt milliós támogatások nyomában	
<u>Nyugati magyarság</u>	21
A Németországi Magyar Szervezetek Szövetségének közgyűlése	
A HÉT TÉMÁJA	22
A Diaszpóra Tanács és a MÁÉRT ülése	
KITEKINTŐ A KÖVETKEZŐ KÉT HÉTRE	26

HÍREK

Nemzeti összetartozás bizottsága

Beszámoló a Nemzeti összetartozás bizottsága november 5-i üléséről

A Nemzeti összetartozás bizottsága (NÖB) 2013. november 5-i ülésén az alábbi témák kerültek napirendre: a Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről (2011. február-2013. február) címmel benyújtott beszámolóról szóló általános vita, valamint a beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat általános vitája, továbbá a 2014. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat kapcsán a bizottság feladatkörébe tartozó módosító javaslatok megvitatása.

Napirend előtt *Szávay István* (Jobbik) kapott szót, aki a napirend módosítását javasolta: sérelmezte ugyanis, hogy a NÖB elnöksége és a bizottság tagjai közti együttműködés nem zavartalan, *Potápi Árpád János* elnök nem számol be a tagságnak NÖB elnökként tett hivatalos látogatásairól, továbbá az állampolgársági ügyben benyújtott EP-petíció kapcsán is előzetes egyeztetés nélkül tett nyilatkozatot a bizottság nevében. Ezért a képviselő felszólította a bizottsági elnököt, hogy adjon tájékoztatást a NÖB elnökeként folytatott hivatalos tevékenységéről.

Potápi Árpád János (elnök, Fidesz) indítványozta, hogy a kérdést az Egyebek napirend alatt tárgyalják meg.

A nemzetiségek helyzetéről szóló beszámoló ismertetésére *Latorcai Csaba* nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár érkezett az Emberi Erőforrások Minisztériumából. Az államtitkár kifejtette, hogy a hazai nemzetiségekkel kapcsolatos szabályozást a nevelési és oktatási jogszabályok, valamint a választási eljárásról szóló jogszabály átalakítása is érintették. Fontos célként említette a nemzetiségi jogállással való visszaélések csökkentését, ugyanakkor pozitívként értékelte, hogy növekedett az identitás-megvallók száma, valamint hogy nemzetiségi törvényünket a Velencei Bizottság is kedvezőnek minősítette.

Szávay István emlékeztetett, hogy a Jobbik támogatta a jogszabály elfogadását, ám néhány kritikai észrevétellel élt a megvalósítás kapcsán. A párt álláspontja szerint a hazai nemzetiségek és a roma kisebbség problémáit külön kellene kezelni. Úgy vélte, a nemzetiségek vonatkozásában pozitív a kormányzati tevékenység, a roma közösség kapcsán azonban hiányosságokat fedezett fel. Arról érdeklődött, hogy e csoporttal szemben milyen követelményeket támasztanak a felzárkóztatás folyamatában.

Szili Katalin (független) elmondta, hogy a nemzetiségek parlamenti képviselője régi törekvés volt, a kérdés csupán annyi – vélte a képviselő –, hogy a hatályos szabályozás eleget tesz-e annak a követelménynek, hogy minden nemzetiségnek jusson parlamenti képviselő. Szili Katalin mellett a bizottság több tagja is felvetette, hogy érdemes lett volna a nemzetiségek képviselőit is meghívni az ülésre, amire reagálva mind Potápi Árpád János, mind Latorcai Csaba arról adott tájékoztatást, hogy az egyes közösségek küldöttei részt vettek az Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság

nemzetiségi beszámolót megvitató ülésén, ahogy a plenáris ülésre is meghívást kaptak, továbbá a dokumentum kidolgozásából is kivették részüket.

Csóti György (Fidesz) Szili Katalin felvetésére reflektálva leszögezte, hogy elméleti síkon támogatandó az összes nemzetiség teljes jogú képviselője, ám a gyakorlatban aránytalanul tartaná a 199 fős törvényhozásban 13 mandátumot biztosítani a közösségeknek. Úgy vélte, a kétkamarás parlament kínálhatna megoldást e téren.

Potápi Árpád János emlékeztetett, hogy a választási eljárásról szóló törvény vitája lezajlott, a következtetések levonása és az esetleges módosítások pedig a következő Országgyűlés belátásán múlnak. A bizottság elnöke azt tudakolta a helyettes államtitkártól, hogy mennyire ismerik a nemzetiségi önkormányzatok az új rendszert, a „nem bevett” nemzetiségek közül van-e olyan, amely hasonló jogokat követelne, továbbá hogy vannak-e nem őshonos, de ilyen jogokat igénylő csoportok. A roma nemzetiségi önkormányzatok megszűnéséről érkező híreket is firtatta, valamint arról érdeklődött, hogy miért tapasztalható a nyelvüket veszítő közösségek esetén az identitás erősödése.

Szili Katalin rámutatott, a kétkamarás törvényhozás ügyét ő is pártolta, illetve elismerte, hogy a 199-ből 13 nemzetiségi mandátum valóban aránytalan lenne. Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy rendszerszerű megoldás kellene, amelynek megtalálására a kétharmados többség birtokában meglelt volna a mód.

Latorcai Csaba válaszában elmondta, hogy a magyarországi cigányság rendelkezik a nemzetiségekre jellemző ismérvekkel. A sajátos szociális helyzetük miatt valóban eltérően kell kezelni őket, ám nemzetiségi szempontból egyként a többivel – fogalmazott az államtitkár. Szili Katalin felvetéseire reagálva rámutatott, hogy a szabályozás érvényesülését követő hatásvizsgálatot a következő ciklusban lefolytatják, ami képet ad majd a teljes jogú képviselő és a nemzetiségi szószóló valós értékéről. Az államtitkár elmondta, hogy az elismert nemzetiségek bővítésére nem érkezett új kezdeményezés az utóbbi időben, utoljára a bunyevácok kérték, de elutasították a kezdeményezést. A nem őshonos csoportoktól egyelőre szintén nem érkezett ilyen jellegű indítvány. A nyelvhasználat csökkenése mellett érzékelhető identitás-erősödést a nemzetiség felvállalásának „reneszánszával” magyarázta Latorcai.

Potápi Árpád János hozzáfűzte, hogy a diaszpóra magyarsága körében is hasonló „reneszánszát” éli a nemzetiség felvállalása.

Szávay István arra az általa felfedezni vélt ellentmondásra hívta fel a figyelmet, mely szerint 12 elismert nemzetiség esetén a saját, nemzetiségi oktatást, iskolák kialakítását támogatják, egy esetben ugyanakkor ezt „üldözzük”, szegregációnak bélyegezve, ami szerinte nem vezet jó irányba.

Latorcai Csaba ellenben úgy vélte, hogy egy nemzetiségi identitás mentén szerveződő iskola nem valósítja meg a szegregációt, támogatnák azt is, ha a roma identitáson alapuló intézmény jönne létre, ám a származás alapján történő kirekesztés ellen fel kell lépni.

A bizottság a beszámoló, valamint a határozati javaslat általános vitára való alkalmasságáról döntött: két tartózkodás (Szávay István, *Mile Lajos*) mellett a NÖB elfogadta az indítványt.

A 2. napirendi pont megvitatása előtt Szávay István szóvá tette, hogy a képviselők érkezése és távozása miatt már több alkalommal is változtatni kellett a helyettesítéseken, amit méltatlannak és elfogadhatatlannak minősített, majd kérte a helyettesítésekről szóló igazolások bemutatását. A dokumentumok ellenőrzése miatti rövid szünetet követően a bizottság tagjai a 2014-es költségvetéshez benyújtott, a NÖB feladatkörét érintő módosítókról szavaztak. Az előterjesztő bejelentette, hogy egyik módosítást sem tudják támogatni. A bizottság a módosító javaslatok többségét nem támogatta, ugyanakkor többek között a *Határtalanul!* program finanszírozására való átcsoportosítást, valamint a hadisírok gondozására fordított összeg növelését a NÖB is javasolta.

Az Egyebek napirendi pont alatt Potápi Árpád János rátért a Szávay István által az ülés elején felvetett témákra. Hangsúlyozta, hogy maga is beszámolt volna az aktuális fejleményekről. Kifejtette, hogy a kiutazások szigorú szabályok között zajlanak, pénzügyileg nem megvalósítható a teljes NÖB kiutazása ilyen esetekben. Elmondta, hogy bukaresti útjukon találkoztak a román partnerbizottság elnökségével, továbbá a megbeszélésen részt vettek a külügyi és kulturális bizottságok küldöttei is. A NÖB delegációja tájékozódott a helyi magyarsággal kapcsolatos ügyekről, valamint a tárgyalófél határon túli románok kapcsán kialakított álláspontjáról. A NÖB elnöke kiemelte, hogy a román fél elzárkózott a székelyföldi autonómia megvalósításától, azonban a magyar nemzetpolitika érdekérvényesítő-képességét dicsérték. A Lomnici Zoltán EMT-elnökkel tartott közös sajtótájékoztatóról elmondta, hogy Lomnici azzal kereste meg őt, hogy egy közös sajtóeseményen erősítsék meg a 2012-ben az állampolgársági petíció ügyében született bizottsági állásfoglalást, maga a NÖB ne üljön össze e kérdésben. Rámutatott, hogy az elfogadott állásfoglalás szellemében nyilatkozott az eseményen.

Szávay István szerint ez utóbbi rossz precedenst teremt, amitől a továbbiakban tartózkodnia kellene a bizottság elnökének. Úgy vélte, hogy még akkor is a NÖB véleményét kell kérnie, ha egy régebbi nyilatkozatra hivatkozik és meg is lett volna az alkalom, ha november 4-ére hívják össze a bizottság ülését, ahol ő személy szerint elmondta volna, hogy a kormányzat nem támogatta a petíció érvényesülését, sőt szerinte Németh Zsolt, a Külügyminisztérium államtitkára kifejezetten ellenezte azt, és a felvidéki jogfosztottakon sem segítenek. Leszögezte, hogy a bizottsági kiutazások terén kialakult gyakorlatot nem tudja elfogadni, szerinte tudatos, hogy egyes képviselőket háttérbe szorítanak.

Nemzetpolitika az Országgyűlésben

Szávay István (Jobbik) azonnali kérdése a miniszterelnökhöz a 2013. november 4-i ülésnapon: „**Miniszterelnök úr, valljon színt!**” címmel.

A képviselő szerint a Jobbik frakció számos alkalommal kifogásolta már a magyar diplomácia érdekérvényesítő képességét és azt, hogy a szomszédsgpolitikában nem jelenítik meg kellőképpen a külhoni magyar közösségek érdekeit. Elmondta: az ukrán társulási egyezmény november

végén esedékes aláírása kapcsán a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség is megfogalmazta a fenntartásait és javasolták, hogy Magyarország szabjon két feltételt az egyezmény aláírásához - a Tisza menti magyar választókerület létrehozását és az ukrán nyelvtörvény maradéktalan betartatását. Szerbia EU-csatlakozásával kapcsolatban pedig úgy véli, a koszovói szerbek – Szerbia segítségével kivívott – autonómiája minta lehetne a délvidéki magyarság számára. A képviselő arról érdeklődött, hogy szabna-e a miniszterelnök nemzetpolitikai feltételeket Ukrajnának az Európai Unióval kötendő társulási szerződés magyar támogatásához, illetve Szerbia uniós csatlakozásához.

Orbán Viktor miniszterelnök válaszában hangsúlyozta: a magyar diplomácia sikere többek között abban is megnyilvánul, hogy a kettős állampolgárság kérdését sikerült a legtöbb szomszédos állammal elfogadtatni. Véleménye szerint Ukrajnával szemben - az EU által most megfogalmazottakon túl - akkor lesz értelme feltételekről beszélni, ha a szomszédos ország eljut oda, hogy az uniós tagságáról érdemben tárgyaljon. Szerbiát illetően sikernek nevezte a Magyar Nemzeti Tanács rendszerének létrehozását, amely a jogszabályban meghatározott lehetőségeket teljes mértékben ki tudja használni.

A Jobbik frakció képviselője hiányolta a miniszterelnök világos megfogalmazását. Szerinte a kormány ismét ki akar hagyni egy történelmi lehetőséget, mellyel a vajdasági és kárpátaljai magyarság érdekében követeléseket fogalmazhatnának meg.

A kormányfő úgy reagált: az Ukrajnával szembeni erőteljes tárgyalási pozícióhoz az országot közelebb kell engedni az EU-hoz, Szerbiában pedig a Magyar Nemzeti Tanáccsal létrejött bizonyos fokú autonómiát illető ténylegesen megvalósítható célokat kell elérni. A képviselőt arra kérte, „helyezze igényeit reális alapokra”.

Dr. Molnár Zsolt (MSZP) és *Szabó Vilmos* (MSZP) írásbeli kérdése *Navracsics Tibor* közigazgatási és igazságügyi miniszternek: **„Visszaélési lehetőségek külhoni választópolgárok választási eljárásában?”**([K/12771](#)) címmel.

A képviselők szerint közös érdek, hogy a jövő évi országgyűlési választáson egyaránt biztosított legyen a választások tisztasága és a határon túli magyar választópolgárok szavazatának biztonsága. Úgy vélik, hogy a választási törvényben nincsenek olyan szükséges garanciák beépítve, amelyek biztosítanák a választások tisztaságát, továbbá nincs garantálva, hogy egyes szomszédos országok nem gördítenek akadályt a választások zavartalan lebonyolítása elé. Kifogásolták, hogy továbbra sincs biztosítva, hogy ne történhessen visszaélés a külhoni választópolgár névjegyzékbe való felvétele és választójoga kapcsán. A hatályos szabályozás ugyanis nem zárja ki megnyugtatóan annak lehetőségét, hogy akár a külhoni választópolgár tudta nélkül egy szervezet, vagy párt képviselője regisztráljon a névjegyzékbe helyette, illetve adott esetben szavazhasson helyette, hiszen az egyszerűsített honosítási eljárásban közreműködő szervezetek rendelkeznek minden adattal, amelyek a választási jegyzékbe történő regisztrációhoz szükségesek – hívták fel a figyelmet. A levélben történő szavazást illetően kiemelték: külhoni magyar szervezetek képviselői már a KMKF Állandó Bizottságának ülésén is megfogalmazták fenntartásaikat, miszerint a szomszédos országok postaszolgálatainak vitatott megbízhatósága, a szavazási levélcsomagok

eljuttatása, illetve a szavazólap bármely megbízott magánszemély, vagy szervezet által történő összegyűjtése számos visszaélésre ad lehetőséget, ennek megoldására azonban azóta sem történt előrelépés – tették hozzá.

Navracsics Tibor, a közigazgatási tárca minisztere, válaszában ([12771/1](#)) rögzítette: „a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény tartalmazza a regisztráció és a levélben szavazás tekintetében a választások törvényességének biztosítása érdekében szükséges garanciális rendelkezéseket”. Kiemelte, hogy az egyszerűsített honosítási eljárásban közreműködő határon túli magyar civil szervezetek nem rendelkezhetnek a regisztrációhoz szükséges minden személyes adattal, hiszen a választási eljárásban a választópolgárnak több adatot kell megadnia, így ez kizárja a visszaélés lehetőségét. A levélben szavazás kapcsán úgy fogalmazott, ha a választópolgár nem bíz az adott ország postai szolgáltatójában, szavazási iratát más módon is eljuttathatja közvetlenül a Nemzeti Választási Iroda részére, de elküldheti az országgyűlési egyéni választókerületi választási irodába, illetve a külképviseleti választási irodákba is. Hozzátette: a választópolgár felelőssége, hogy ha nem személyesen adja fel a választóborítékot, akkor azt kire bízza. Megjegyezte, az írásbeli kérdésben ismertetett visszaélések a Büntető Törvénykönyv 219., illetve 350.§-a alapján büntetőjogi felelősségre vonást eredményeznének.

Az ukrán államnak értékelnie kellene a kárpátaljai magyar áldozatok szenvedéseit

Azt kérjük az ukrán államtól, hogy értékelje a kárpátaljai magyar áldozatok sztálinizmus alatti szenvedéseit - mondta *Kövér László*, az Országgyűlés elnöke a sztálini terror kárpátaljai magyar áldozatairól tartott megemlékezést megnyitó beszédében pénteken az Országházban.

Amikor tiszteletet és bánatatlanságot kérünk emlékműveinknek, nem kérünk semmi olyasmit, ami ne illesse meg minden népet és nemzetet bárhol a világon. Amikor magyar nyelvű tankönyvet kérünk a kárpátaljai magyaroknak, nem kérünk olyasmit, ami ne járna minden szabad embernek. Tiszteletet adni és erkölcsi elégtételt nyújtani sohasem a gyengeség, hanem az erő jele - hangsúlyozta. Úgy fogalmazott: "kérjük az ukrán állam vezetőit, legyenek erősek és nyújtsanak erkölcsi elégtételt a kommunista népiirtások kárpátaljai magyar áldozataiért".

Mint mondta, a benesi dekrétumok jogi hatályának fenntartásával a kollektív bűnösség elvét fenntartó Európai Unióval kapcsolatban "erkölcsi értelemben nekünk, magyaroknak már nincsenek illúzióink". Ezért tartjuk Ukrajna számára elsősorban józan önérték és önbecsülés kérdésének a kárpátaljai magyarság megkövetését, mert "nem lehet erős gazdaságilag és politikailag egy állam, amely morálisan egyébként erőtlen" - mutatott rá.

Kövér László utalt arra: a történészek feladata kutatni és bemutatni, a túlélők lehetősége személyes tanúságtétellel felidézni a kárpátaljai magyarság 1944 utáni kálváriáját. "A mai magyar politikusoknak pedig az a feladata, hogy a magyarságot többé soha, sehol, semmilyen körülmények között ne érhesse olyan csapás, mint amilyen a kárpátaljai honfitársainkat érte" - állapította meg.

A tervszerű kommunista népirtás és etnikai tisztogatás áldozataira emlékezve a házelnök megjegyezte: több mint tízezer magyar férfit hurcoltak el, több ezer magyar nőt erőszakoltak és gyaláztak meg, amelynek következménye több mint tízezer szétroncsolt magyar család és több mint tízezer árvaságra szánt magyar gyermek lett, "akiknek egyetlen bűnük volt: magyarok voltak". Szólt arról, hogy a kommunista vörös csillag jegyében tették tönkre ezeket az embereket, amely jelképről 2012-ben a strasbourgi emberi jogi bíróság azt állapította meg, hogy a horogkereszttel ellentétben azért nem büntethető a használata, mert a vörös csillagnak többes jelentéstartalma van. A kárpátaljai magyarok számára is többes jelentéstartalma volt: kínt, szenvedést és halált jelentett – közölte.

Kiemelte: azért kell emlékezni a magyar áldozatokra, "mert sem ők, sem túlélő hozzátartozóik az elmúlt hét évtizedben a külvilágtól semmiféle anyagi vagy erkölcsi elégtételt nem kaptak. Az emlékezés az egyetlen elégtétel, amit megkaphatnak, és ezt az elégtételt csak mi, mai magyarok adhatjuk meg nekik. Jószerével az egyetlen elégtétel, amit még adhatunk nekik"

Beszélt arról is, hogy a kárpátaljai magyarok elleni népirtás a kommunista ideológia álcája alatt zajlott, az ideológiai álca azonban valójában a faji leszámolást, a magyarok elleni etnocidiumot volt hivatott leplezni. A kárpátaljai magyar férfiak csak akkor kerülhettek el az elhurcolást és a halált, ha szlováknak vagy ruszinnak vallották magukat - fűzte hozzá.

Hangsúlyozta: "soha semmilyen engedményt nem tehetünk a diktatúrának és szellemi örökösének. Soha semmilyen engedményt nem tehetünk annak a szemléletnek, hogy bárki meggyilkolható egy nagynak mondott cél, egy eszme kipróbálása érdekében"

Molnár D. Erzsébet kárpátaljai történész előadásában kiemelte: a kárpátaljai magyarságot a szovjet vezetés a kollektív bűnösség elve alapján teljes egészében bűnösnek mondta, ezért deportáltak és küldtek kényszermunkára magyarokat. A német és magyar nemzetiségű 18 és 50 év közötti hadköteles férfiakat hadifogolygyűjtő területekre kellett vinni, aki ezt megtagadta, haditörvényszék elé állították - idézte fel.

Rámutatott: a málenkij robotra összegyűjtött embereket szelektálták, ha el tudták mondani szlovácul vagy ruszinul a Miatyánkot, hazaengedték őket, ebből pedig az következik, hogy az elhurcolások elsődleges oka az etnikai tisztogatás volt, de az is szerepet játszott ebben, hogy a Szovjetuniónak hatalmas munkaerőigénye volt. A kárpátaljai összeírás alapján 24 ezer áldozat mutatható ki, de a hozzátartozók számát figyelembe véve ez a szám ennek a többszöröse is lehet - mondta.

Úgy fogalmazott: a szolvai lágerben "aratott a halál", akik pedig túléltek az itteni körülményeket, elvitték őket távoli szovjet táborokba, eközben pedig zajlott a magyar értelmiség "lefejezése".

Az ülésen beszédet mondott *Semjén Zsolt* miniszterelnök-helyettes, kiemelve a görög katolikusok szenvedéseit különös tekintettel Romzsa Tódor püspökre.

Kovács Miklós, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség elnöke beszédében a kárpátaljai magyarság megmaradását a közösségi érdekérvényesítés sikerétől tette függővé. Kijelentette, az 1950-es években úgy tűnt, a siker

teljes, a szovjet rendszer berendezkedése, a régi elit elüldözése zavartalanul zajlott. Azután 1989-90-ben, amikor úgy tűnt, a kommunizmus megszűnt, egymás után emelték az emlékműveket a kárpátaljai falvakban az áldozatoknak. Nem nyugtathatják meg magukat azonban azzal, hogy megvannak az emlékművek, és találkoznak az évfordulókon - fogalmazott, hozzátéve, oda kell állni a mártírok sírjához, ki kell mondani, hogy áldozatuk nem volt hiábavaló.

Berényi József, a felvidéki MKP elnöke elmondta, hogy az Ungvidéken és a Bodroghözben is siratják az elvesztett családtagokat, akik szintén a sztálini terror áldozatai voltak. Párhuzamot vont sorsuk, és a benesi dekrétumok áldozatai közé. kitért a hontalanság kimondására, a kollektív bűnösség rögzítésére, az 1946-os csehországi deportálásokra, majd kitelepítésekre. Kiemelte: minden nap érik megaláztatások a magyarságot határon túl, de mindent túl lehet élni, és a politikai, közéleti küzdelmet folytatni kell.

Gulácsy Lajos nyugalmazott református püspök tanúságtételében arról szólt, hogy amikor nehéz idők jártak rájuk, kibírták azokat az emberek a lelki ébredés és Isten lelke segítségével, mert élni akartak, és így meg is maradtak. A szenvedést nem büntetésnek kell látnunk, hanem Isten nevelő iskolájának - állapította meg. Hangsúlyozta: "soha semmilyen engedményt nem tehetünk a diktatúrának és szellemi örököseinek. Soha semmilyen engedményt nem tehetünk annak a szemléletnek, hogy bárki meggyilkolható egy nagynak mondott cél, egy eszme kipróbálása érdekében".

A megemlékezés keretében Kövér László erre az alkalomra készített emlékérmét nyújtott át Gulácsy Lajosnak. Az eseményen megjelent mások mellett Boross Péter volt miniszterelnök, továbbá Latorcai János és Balczó Zoltán, az Országgyűlés alelnökei.

Forrás:

http://koverlaszlo.hu/common/main.php?pgid=cikk&cikk_id=838&tema_id=65

KMKF

Összefoglaló a KMKF Szórvány-diaszpóra munkacsoportjának 2013. november 5-i üléséről

A *Révész Máriusz* (Fidesz) és *Osztolykán Ágnes* (LMP) társelnöksége alatt lezajlott ülés napirendjén a következő kérdések szerepeltek:

1. *Az elmúlt évtizedben kivándorolt magyarok szerepe a diaszpóra közösségeiben*
2. *Újra itthon – lehetőség a diaszpóra fiataljainak*
3. *Veszélyeztetett szórványiskolák – helyzetkép és pozitív gyakorlat*

Az **első napirendi pontban** *Spéder Zsolt*, a KSH Népeségtudományi Kutatóintézet igazgatója tartotta meg előadását, aki az elmúlt évtizedekben főként Nyugat-Európába kivándorolt magyarok helyzetét ismertette. Beszámolójában elmondta: a migrációkutatásban nehézséget jelent, hogy az egyre nyitottabb országhatárok miatt a külföldre vándorló magyarok számát bonyolultabb megbecsülni. Ismertette, hogy az elmúlt évtizedben két nagy migrációs hullám volt megfigyelhető 2006 és 2011 után, a célországok

tekintetében pedig kulcsszerepe van Németországnak és Ausztriának. A munkavállalási céllal, ideiglenesen kint tartózkodók legtöbben Németországban, az Egyesült Királyságban és Ausztriában élnek, de Észak-Amerikát is sokan célozzák meg – tette hozzá. Kiemelte, az elmúlt évtizedben döntően megélhetési célú kivándorlás volt jellemző, a migráció fő oka: a jóléti szakadékok mélyülése, amely miatt a gazdagabb országok szívóhatása érvényesül. A 18-49 éves korosztályból felmérésük szerint 335 ezren tartózkodnak külföldön.

Révész Máriusz (Fidesz) szerint fontos feladat és egyben kihívás az elmúlt évtizedben kivándoroltak bekapcsolása a külhoni magyar közösségekbe. A társelnök a diaszpóra magyar közösségeinek képviselőit a témával kapcsolatos tapasztalatok megosztására kérte.

Deák Ernő (NYEOMSZSZ) kiemelte: 2011-ben 36 ezer magyar élt Ausztriában, 2012-ben ez a szám 49 ezerre nőtt, a migrációs hullám jelentősen megváltoztatta az autochton ausztriai magyarok és az újonnan bevándoroltak arányát.

Szilágyi Szabolcs (Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége) elmondta, hogy jelenleg 120 ezer magyar él Németországban. Tapasztalataik szerint az elmúlt években megélhetési céllal kivándorlók leginkább munkavállalási tanácsadási szolgáltatásokat várnak el a magyar szervezetektől és nem érdekeltek a kulturális programokban, vagy a közösségi életbe való integrálódásban.

Somorjai Ágnes (Kanadai Magyar Kulturális Tanács) a Kanadába kivándorló magyarok kapcsán ismertette, az elmúlt 10 évben érkező magyarok a laza emigrációs törvényeket kihasználva letelepedési céllal és nem csak munkavállalási céllal vándoroltak ki. Kiemelte, hogy körükben nagy az asszimilációs hajlam, nem keresik a magyar közösségeket és csak kis arányban tudják megszólítani őket.

Teleki Maximilian (Amerikai Magyar Koalíció) beszámolt róla, hogy jelenleg 750 ezer magyar gyökerekkel rendelkező, de a magyar szervezetekkel kapcsolatot nem tartó személy él az USA-ban. Fontos feladatuknak tekintik az elmúlt 2-3 évben kivándorolt új magyar emigránsok beazonosítását és integrálását a magyar közösségi életbe. Eddig kb 20%-ukat sikerült elérni és megszólítani, bevonni a közösségi életbe cserkészeten, kulturális programokon vagy a vallási közösségeken keresztül.

Wurst Erzsébet (NYEOMSZSZ) felhívta a figyelmet azokra a Magyarországon működő munkaközvetítő irodákra, amelyek kihasználják az egyébként is rossz helyzetben lévő külföldön munkát keresőket, akik kiérkezve tapasztalják, hogy nem várja őket munka, így jogi segítségért a magyar szervezetekhez fordulnak.

Révész Máriusz elismerte a megélhetési kivándorlás utóbbi években felerősödő tendenciáját, ugyanakkor hangsúlyozta: a kormány célja a nemzetközi nyomás megszüntetése és olyan gazdasági környezet megteremtése, hogy ne legyen ok a kivándorlásra. A közvetítő irodák visszaéléseivel kapcsolatban javasolta, hogy a károsultak tegyenek hivatalos bejelentést a problémáról, hogy a kormány, illetve az illetékes szervek tudjanak reagálni. A társelnök a **második napirendi pont** felvezetéseként emlékeztetett, hogy a kormány nemzetpolitikai céljai közt szerepel a többedik

generációs, már magyarul nem beszélő magyarokat célzó program indítása. Elmondta, ebben együttműködési lehetőség kínálkozik a YFU (Youth For Understanding) magyarországi szervezetével, mely középiskolások csereprogramját koordinálja világszerte, hozzátéve, hogy a YFU alprogramjaként célzottan a szórványban élő többedik generációs magyar fiatalokat szólíthatnák meg, akik egy évet tölthetnének így Magyarországon.

Bukvai Károly (YFU Hungary) előadásában bemutatta a YFU non-profit szervezet működését, melynek segítségével a csereprogram keretében évente közel 5000 középiskolás diák utazik világszerte. Kiemelte, 1993 - a szervezet magyarországi megalakulása óta - több mint 1200 magyar diák vett részt a programban, hozzátéve, hogy egyre több olyan diák érkezik Magyarországra is, akik magyar felmenőkkel rendelkeznek. Elmondta, Magyarországon nincs komoly kultúrája a csereprogramoknak, nem nagy a hajlandóság az önkéntességre. Kiemelte, a program teljes ideje alatt folyamatos a nyomonkövetés és a kommunikáció a diákokkal, valamint a csereprogramokból visszatérőket a visszailleszkedésben is segítik. Azon a véleményen volt, hogy a külföldön tanulóknak nagyobb lesz az utazási hajlandósága a későbbi évek során és a világlátásuk Magyarország fejlődéséhez is hozzájárul.

Révész Máriusz hangsúlyozta, hogy egy olyan alprogram indítása, amely kifejezetten a szórványban élő diákokat célozná, akkor lesz működőképes konstrukció, ha a magyar szervezetek is bekapcsolódnak a programba.

Deák Ernő szerint Magyarországra vár a feladat, hogy megteremtse a feltételeket a szórványban élő fiatalok magyarországi tanulmányaihoz. Kiemelte, egy ilyen programmal valóságos képet kaphatnának a fiatalok Magyarországról. Hozzátette: fontos, hogy valós igényekből és adottságokból induljanak ki a program szervezésével kapcsolatban.

Szilágyi Szabolcs elmondta, német viszonylatban egy ilyen kezdeményezés már napirenden volt, van erre igény a németországi magyar közösség körében, ennek megfelelően támogatják a javaslatot. Véleménye szerint közös szervezésre van szükség.

Somorjai Ágnes támogatta a javaslatot, de úgy véli több információra van szükség ennek megvalósításához.

Kunckelné Fényes Ildikó (Latin-Amerikai Magyar Országos Szervezetek Szövetsége) a dél-amerikai magyar szervezet részéről a programot a támogatásukról biztosította, megjegyezve, hogy legyen elérhető ez a program a cserkészek számára is, ne legyen összeférhetetlenség a számukra rendelkezésre álló programok miatt.

Hámos László (Magyar Emberi Jogok Alapítvány) az első napirendi pontot illetően megjegyezte véleménye szerint szükség van a kettős identitás vizsgálatára is, hogy számszerűsíthető legyen „hány kivándorló szívében él Magyarország”. A szórványban élő középiskolásokat célzó program felvetését támogatja. Kiemelte, a szórvány-diaszpórát érintő programokat egy közös platformon össze kell gyűjteni és széles körben hozzáférhetővé kell tenni.

Diószegi László (Teleki László Alapítvány) arra volt kíváncsi, hogy a YFU felvidéki és kárpátaljai szervezetekkel is együttműködik-e, mert szerinte a nemzetegységesítést és a magyar-magyar kapcsolatok előmozdítását ez is

támogatná. Szerinte a csereprogramokat intézményes keretek között kell megszervezni, azaz ne csak családok közötti, hanem iskolák közötti kapcsolatokat építsenek ki.

Szili Katalin (független) szerint szükséges áttekinteni a 2010-es KMKF-szórványstratégiában meghatározott eszközrendszert és lehetőségeket, de az eredményeket is. Úgy véli érdemes megvizsgálni a migráció felmérésére szolgáló, már eddig is meglévő hálózatokat. Javasolta, hogy a nemzetstratégia górcső alá vételére jelöljenek ki egy csapatot.

Gergely-Papp Adrianna (Magyar Koalíció Pártja) a felvidéki magyarok részvételi lehetőségéről érdeklődött a programmal kapcsolatban. Felvidéki tapasztalatok alapján úgy véli, az asszimiláció oka, hogy nincs inspiráció a magyar kapcsolatok fenntartására. Szerinte a javasolt csereprogram segítené a magyar kultúrához és nyelvhez való visszakötődést.

Révész Máriusz a napirendet összegezve elmondta: bízik abban, hogy a YFU programnak a már meglévő hálózatokba történő bekapcsolásával olyan dolgot vihetne véghez a munkacsoport, amelynek kézzelfogható eredménye van. Hámos László hozzászólására felkérésként tekintve ígéretet tett arra, hogy összeírásra kerülnek majd azok a szervezetek, melyek cserediák-kapcsolatokkal, azok magyarországi tanítatásával foglalkoznak. Arra is javaslatot tett, hogy a YFU hirdessen meg egy alprogramot a diaszpórában élő többed generációs magyar vagy magyar származású iskolások számára, melynek megvalósításához ő kormányzati támogatást próbál szerezni.

A **harmadik napirendi pont** előadói közül *Kántor Zoltán* (Nemzetpolitikai Kutatóintézet) a veszélyeztetett szórványiskolák helyzetéről számolt be, kiemelve, hogy az iskolák a nemzetstratégia részeként a nemzetépítés eszközei. Aggasztónak tartja a szórvány közösségekben zajló népességfogyást, asszimilációt. Úgy véli, a nemzetpolitikának reagálnia kell a többségi iskolaválasztás szórvány vetületére, ugyanis az általános iskolától az egyetemig folyamatosan csökken a szülőföldi magyar oktatásban résztvevők száma. Kijelentette, nagyon fontos már a kisiskolások tudatos megszólítása is.

Balázs-Bécsi Attila (Téka Alapítvány) a mezőségi szórványoktatási programról, illetve a szamosújvári szórványmentés gyakorlati alkalmazásáról tartott előadást. Hangsúlyozta, hogy a Téka Alapítvány közművelődési programjaiban a szórványhelyzetet nem hátrányként, hanem előnyként mutatják be a fiataloknak, hogy a kezdeti lokálpatriotizmusból nemzeti identitás alakuljon ki. Egy szórványoktatási központ felépítésén dolgoznak, hogy a kollégiumok mellett szakiskolai program és szórványiskola is indulhasson – ismertette. Elmondta, a mezőségi szórványoktatási program hozzájárul, hogy megmaradjon a magyar közösség. A minőségi oktatás biztosításával és odafigyeléssel a vegyes házasságból született gyermekek is visszahozhatók a magyar oktatásba, biztosítható számukra a jövőkép.

Révész Máriusz társelnök az ülés zárásaként hangsúlyozta: meg kell szervezni a közösséget a fennmaradáshoz.

Erdély

Az RMDSZ februárban nyújtja be Székelyföld területi autonómiájának törvénytervezetét

A Romániai Magyar Demokrata Szövetség Kulturális Autonómia Tanácsának (KAT) ülése¹ alkalmával *Kelemen Hunor*, a szövetség elnöke tájékoztatást adott a Székelyföld területi autonómiájára vonatkozó, készülő törvénytervezetről, melyet szakemberek bevonásával dolgoznak ki alapul véve a dél-tiroli autonómiamodellt. A műhelymunka előreláthatóan december végén befejeződik, azt követően közvitára bocsátják a dokumentumot, ahol más politikai szervezetek, civil szervezetek, egyházak, bárki kifejtheti az álláspontját. Szándékaik szerint a februárban kezdődő tavaszi ülészak legelején terjesztik be a tervezetet a parlamentben – mondta Kelemen Hunor.

Kijelentette, a román társadalom meggyőzése nélkül esélytelen az autonómiaküzdelem. Emlékeztetett arra, hogy az 1990-es években a román társadalom a nyelvi jogokat is hasonló határozottsággal utasította el, mint most az autonómiát, ám „bölcs és kiegyensúlyozott párbeszéddel” sikerült törvénybe iktatni a nyelvi jogokat. „Az autonómiával is ez a feladat: feszegetni kell, de nem szabad felrobbantani a bizalmatlanság falait” – fogalmazott Kelemen Hunor. Az elnök szerint a Székelyek Nagy Menetelése segítette a folyamatot, mert felmutatta a közösségi igényt. Sikerként könyvelte el a megmozdulás kedvező nyugati sajtóvisszhangját, és azt, hogy akadtak olyan román értelmiségiek is, akik pozitívan értékelték a tömegmegmozdulást.

Kelemen Hunor azt is megemlítette, hogy az RMDSZ ma arra törekszik, hogy a hét évvel korábban benyújtott törvénytervezetet ne vegye elő a parlament, félő ugyanis, hogy a törvényt csak a kulturális autonómiára vonatkozó fejezet nélkül lehetne elfogadtatni a törvényhozással.

Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács elnöke nyílt levélben üdvözölte az RMDSZ bejelentését saját törvénytervezetének készítéséről. Felhívta a figyelmet arra, hogy az SZNT által kidolgozott törvénytervezet a működő európai autonómiák mintájára készült, de figyelembe vette a székely hagyományokat, a székelység igényeit és a Romániában hatályos jogszabályokat, beleértve Románia alkotmányát is. Kinyilvánította, hogy az SZNT kész részt venni a vitában és együttműködni a tervezet népszerűsítésében és társadalmi elfogadtatásában, amennyiben az RMDSZ készülő tervezete ugyanazon alapelvekre épül, mint korábban az SZNT-é:

1. A székelység fennmaradásához nem elegendő a kulturális autonómia. A régióknak jogszabály-alkotási és végrehajtói hatásköröket kell kapnia a közigazgatástól a területrendezésen át a regionális költségvetésig számos területen.
2. A majdani autonóm régióknak a történelmi Székelyföldből és vele szomszédos magyar többségű településekből kell állnia.

¹ Kolozsvár, 2013. november 9. A KAT újraválasztott elnöke Székely István, az RMDSZ főtitkár-helyettese.

3. Az autonóm Székelyföldön a magyar nyelv hivatalos nyelv, jogállása azonos az állam nyelvével, a román nyelvvel. Székelyföld minden polgára azonos feltételek mellett, szabadon használhatja mindkét nyelvet.
4. Hivatalosan el kell ismertetni és működtetni kell a székely székeket: Csíkszék, Gyergyószék, Kézdiszék, Maroszsék, Bardóc-Miklósvárszék, Orbaiszék, Sepsiszék, Udvarhelyszék.
5. Székelyföld regionális parlamentjét szabad, általános, közvetlen és titkos szavazással kell megválasztani.

Forrás: www.sznt.ro

Felvidék

Megyei választások 2013

A november 9-én lezajlott megyei választások első fordulójában a Magyar Közösség Pártja (MKP) csaknem négyszer annyi mandátumot szerzett a magyar vonatkozású eredményeket tekintve, mint a Most-Híd és a Nagyszombat megyei megyefőnöki pozícióért folyó versengésben is felülkerekedett az MKP elnöke, *Berényi József* a Most-Híd jelöltjén, *Nagy Józsefen*.

A részvételi hajlandóság az előrejelzéseknek megfelelően meglehetősen alacsony volt: a szavazásra jogosultak csupán 20,1 százaléka járult a szavazóurnákhoz. A legjobb eredményt a kormányzó Smer-SD érte el: a *Robert Fico* vezette párt által indított vagy a támogatásával indult megyefőnök-jelöltek 8 megye közül hétben az élen végeztek az első fordulóban, és a megyei testületekbe is ők juttatták a legtöbb képviselőt.

A magyarok által lakott járásokban hivatalosan 37 képviselői helyet nyert el az MKP, emellett két helyen, a Szenci és a Lévai járásban egy-egy olyan független jelölt is mandátumot kapott, akik szorosán együttműködtek a Berényi vezette párttal, míg a Most-Hídnak be kellett érnie 11 pozícióval (azaz a tisztán szlovák régiókkal együtt összesen 17 megyei képviselővel). A vegyespárt a járások közül mindössze a Pozsonyi járásban tudta megelőzni az MKP-t, ahonnan három magyar és három szlovák nemzetiségű képviselőt delegáltak a megyei közgyűlésbe, szemben az MKP egy képviselőjével. A Szenci járásban ez az arány kiegyenlítődött, 3-3 megszerzett mandátummal. Nagyszombat megyében egyértelmű a Berényi József vezette párt fölénye: a Dunaszerdahelyi járásban 6-2 arányban, Galántán pedig 5-2 arányban bizonyult jobbnak az MKP. Nyitra megyében még tisztább a helyzet, négy járásban (Komáromi, Érsekújvári, Lévai és Vágsellyei) összesen 15 képviselői hellyel bír az MKP, a Most-Híd ugyanakkor csupán egyetlen mandátumot tudott megszerezni *Jobbágy József* révén. A Nyitrai járásban ugyanakkor egyetlen magyar jelölt sem szerepelt eredményesen, így a megyei testületben nem lesz magyar képviselő. Besztercebánya megye három magyarlakta járásából csupa MKP-s képviselő jutott a besztercebányai közgyűlésbe, 5 fős frakciót alkotva a testületben. Kassa megyében a magyarok szavazatait célzó pártok 6 mandátumot szereztek, 4 (MKP)-2 (Most-Híd) arányban.

A magyarok által lakott járások közül négy maradt magyar képviselő nélkül, a Nyitra, Nagyróce, Nagymihály és Kassa központú területek, ugyanakkor a Rozsnyói járásban mandátumot szerzett a két nagy párttól függetlenül induló

Nagy György. Az eredmények ismeretében helytállónak bizonyult az MKP kiinduló javaslata, mely szerint „azokban a körzetekben, ahol a magyarok többségben vannak, induljon teljes listával mindkét párt, ahol pedig kevesebben vannak, mint a szlovákok, szülessen megegyezés”. Mindhárom magyar többségű járásban (Dunaszerdahely, Komárom, Párkány) a két párt vitte el egymással szemben indulva is az összes mandátumot, sőt, kisebb meglepetésre mindez a 40 százaléknyi magyar lakossággal bíró Galántai járásban is hasonlóan alakult.

Komoly presztízscsatát jelentett a két szervezet között a Nagyszombat megyei elnökségért folytatott versengés. A poszt elnyeréséért az MKP Berényi Józsefet, míg a Most-Híd Nagy Józsefet indította. A második fordulóba végül kiélezett verseny után a jelenlegi megyefőnök, *Tibor Mikuš* (független) és Berényi jutott. Mikuš a szavazatok 40,04 százalékának megszerzésével kiemelkedett a mezőnyből, ám az őt követő Berényi (18,33 százalék) és *Ivan Uhliarik* (KDH – 18,26 százalék) között 55, míg Uhliarik és Nagy József (18,12 százalék) között 110 szavazatnyi különbség volt. Az eredmények ismeretében a Most-Híd bejelentette, hogy a második körben Berényi Józsefet fogják támogatni és igyekeznek segítséget nyújtani abban, hogy a szlovák jobboldal pártjai is felsorakozzanak a magyar pártelnök mögött.

Berényi József sikeresnek értékelte a választásokat. Kiemelte, hogy 36 képviselővel zárták az előző választási ciklust, ehhez képest a hétvégi eredmények alapján egyéniben vagy koalícióban 38 MKP-képviselő jutott be a megyei közgyűlésekbe. A 2009-ben elért 40 mandátumhoz képest sem komoly a visszaesés, különösen annak tükrében, hogy azóta a Most-Híd erős vetélytárssá nőtte ki magát. Berényi hangsúlyozta, hogy a kulcsfontosságú járásokban győzelmet arattak, emellett a Lévai járásból nyolc év után sikerült ismételten képviselőt juttatniuk a megyei testületbe. A pártelnök elmondta, hogy az ő szemszögükből ez „nagyon pozitív eredmény, és nagy győzelem Dél-Szlovákiában”, ugyanakkor hozzátette, sajnálja, hogy nem sikerült megegyezni a Most-Híddal a közös jelöltek indításáról. Kifejtette, bízik abban, hogy miután kihirdetik a hivatalos választási eredményeket, kiegyensúlyozottabb lesz a két párt viszonya, valamint üdvözölte, hogy a Most-Híd a második fordulóban támogatásáról biztosította a Nagyszombat megyei elnökjelöltségért vívott versengésben.

A megyei választások eredményét a Most-Híd is sikerként könyvelte el. Közleményük kiemelte, hogy megnyolcszorozták megyei képviselőik számát, a nyolcból immár hat megyében rendelkeznek képvisellel és négy jelöltjük saját választási kerületén belül is a legtöbb szavazatot tudta hozni. A Nagyszombat megyei megyefőnök-választás kapcsán hangsúlyozták, hogy nagyon szoros versenyben maradt alul Nagy József, valamint hogy bebizonyosodott, Tibor Mikuš legyőzhető. Bugár Béla, a párt elnöke Berényi József támogatásával kapcsolatban árnyaltabban fogalmazott: „támogatni fogjuk, ha igényt tart rá, és megszólít minket ez ügyben”.

A Nemzetpolitikai Kutatóintézet a választások másnapján Budapesten szervezett műhelybeszélgetést, amelyen az eredmények elemzése került terítékre. *Öllös László*, a Fórum Intézet elnöke, *Óry Péter*, az MKP közigazgatási alelnöke és *Rákóczi Krisztián*, az NPKI munkatársa mutatták be a fejleményeket.

Rákóczi Krisztián röviden felvázolta a főbb információkat, a megyei választások háttérét és a hivatalos végeredményt. Elhangzott, hogy a Smer egyértelmű győzelmet aratott, a Most-Híd ugyan erősödött, de külön versenyükben elsöprő MKP siker született; utóbbi ezzel megerősítette pozícióit, országosan megkerülhetetlen lett, ha a Smer leváltásában gondolkozik a Népi Platform. Kiemelte, hogy az MKP stratégiája helyesnek bizonyult, ugyanakkor Besztercebányán, az egyetlen olyan megyében, ahol kerületi szintű megegyezés született (a Most-Híd által szorgalmazottaknak megfelelően) a két párt között, eredménytelen volt a képviselő bővítésére irányuló törekvés. A Most-Híd egyetlen mandátumot sem tudott megszerezni, míg az MKP helyi frakciója 8-ról 5 főre zsugorodott. A szakértő beszámolt arról is, hogy Robert Fico az egyértelmű siker ellenére is a megyerendszer átalakítását szorgalmazza, a jelenlegi, magyarság számára nem igazán kedvező 8 megyés rendszerről a rendkívül kedvezőtlen 3+1-es (három nagymegye és a pozsonyi kerület) rendszerre.

Óry Péter történelmi sikerként értékelte a hétfői választást. Elmondta, hogy az MKP Pozsony megyét leszámítva teljesen önállóan indult és ért el figyelemreméltó eredményeket. Az alacsony részvétel okaiként a megyehatárok kényszerű, politikai motivációk alapján történő meghúzását, a történelmi, hagyományos régiók mellőzését és ezzel összefüggésben a választók idegenkedését említette. Szerinte a szavazók nem ismerik a megyék jogköreit, nem értik a lényegét a jelenlegi rendszernek és egyáltalán nem kötődnek hozzá. Üdvözölte ugyanakkor az új arcok, a fiatalok megjelenését az MKP soraiban.

Öllös László az alacsony részvétel okait vizsgálta: szerinte a lakosság részéről nem élvez támogatást a mostani megyerendszer, nemzetiségtől függetlenül. Emellett a nyilvános közéletben keveset és negatív hangsúllyal szerepel, ami szintén kedvezőtlenül hat a választók részvételi hajlandóságára. Öllös rámutatott, a sikerpropaganda helyett reális képet kell adni az aktuális helyzetről. A Smer magabiztos győzelméről beszélt, amit segített a többségi rendszer, valamint az elaprózódott ellenzék. Úgy vélte, fel kell ismerni, hogy komoly vereségeket is elszenvedett a magyar közösség, így például Léván is lehetséges lett volna a jobb végeredmény, de Rozsnyón is elsöpörte a magyar képviselőt az utóbbi hetek botránya.

Délvidék

Délvidékre érkezett a Szabadságunkért harcoltak címmel rendezett vándorkiállítás

Szabadságunkért harcoltak címmel november 5-én kiállítás nyílt az 1848-as honvédek és az 1956-os túlélők portréiból Szabadkán, a Magyar Ház dísztermében.

1903-ban *Plohn József* hódmezővásárhelyi fotográfus mintegy 160 portrét készített azokról a honvédekről, akik részt vettek az 1848/49-es szabadságharcban. Egy évszázaddal később, 2006-ban *Dömötör Mihály* készített 75 portrét az 1956-os forradalomban aktívan részt vett forradalmárokról. Az 1848-as honvédek és az 1956-os forradalmárok portréit most egy közös kiállításon mutatják be. „Amikor az '56-osokat fotóztam, hasonló érzésem volt, mint Plóhn Józsefnek, amikor a '48-asokat

fényképezte. Büszkén ültek a gép előtt.” – mondta Dömötör Mihály a megnyitón.

Mint *dr. Korhecz Tamás*, a Magyar Nemzeti Tanács elnöke a kiállítás megnyitóján kiemelte, ezek a portrék az 1848-as szabadságharc és az 1956-os forradalom után egyaránt 50 évvel készültek. Ötven évnek kellett eltelnie, hogy a társadalom többsége elismerje ezeknek az embereknek a teljesítményét, hősiességét. Elkésett elismerés ez, amelyet sok harcostársuk nem élhetett meg. E kiállítás üzenete: nem szabad késlekedni egy-egy jelentős tett, eredmény elismerésével, legyen szó forradalmárokról, sportolókról, tudósokról vagy más hivatás képviselőiről.

Csóti György, az Országgyűlés Nemzeti összetartozás bizottságának tagja, az Autonómia albizottság alelnöke egyebek között arról szólt, hogy a fotográfiákon szereplők arcán látszik: megelégedéssel tölti el őket az a tudat, hogy igaz ügyért harcoltak, áldozatuk nem volt hiábavaló. Éppen ezért emeljük fel a fejünket, mert annyi mindenre lehetünk büszkék: rájuk is, de azokra a kiváló emberekre, tudósokra, sportolókra, művészekre is, akiket a magyarság a világnak adott. E kiállítás egyik üzenete a magyar nemzet egysége, amely abban is megmutatkozik, hogy ezek a fotográfiák Hódmezővásárhely után érkeztek Szabadkára, majd innen Erdélybe és a Kárpát-medence minden más régiójába is eljutnak. A portrék a nemzeti függetlenség gondolatát hivatottak erősíteni – mondta az országgyűlési képviselő. „A szabadság, a nemzeti függetlenség gondolata ma is él bennünk, és ma is nagyon fontos.”

Kozma Huba, az Ötvenhatos Történelmi Alapítvány elnöke, a kiállítás megálmodója úgy fogalmazott, hogy lehajtott fővel nem lehet előre menni, éppen ezért kell az embereknek olyan példákat, példaképeket mutatni, amelyek, akik biztatják őket, útmutatóként szolgálnak. „Akik egy közösségért akár életüket is kockáztatják, elismerést érdemelnek, így kerültek egymás mellé” – mondta. Mint megemlítette, csantavéri származású nagyapjának is tartozott e kiállítás megszervezésével.

A vándorkiállítás első anyaországon kívüli állomása Szabadka. Ez egy elismerés a vajdasági magyar közösségnek – nyilatkozta Korhecz Tamás, a Magyar Nemzeti Tanács elnöke. „Magyarságunkban erősítenek bennünket ezek a fotográfiák, hősök.”

A kiállítást az Ötvenhatos Történelmi Alapítvány és a Pannon RTV közösen szervezte.

Forrás: Magyar Szó, <http://pannonrtv.com/>

Napirenden a bíróságok és ügyészségek hálózatáról szóló törvény

A Szerbiai Képviselőház november 6-án folytatta az igazságügyi törvénycsomag vitáját, mellyel kapcsolatban sor került a módosítási javaslatra is. Ennek értelmében a néhány évvel ezelőtt megszüntetett vajdasági Alapfokú Bíróságok közül Óbecsén és Zentán állna vissza önálló bíróság. Az óbecsei Alapfokú Bíróság hatáskörébe tartozna Törökbecse, ahol bírósági egység működne, Magyarakanizsán és Adán pedig megszűnnének a jelenlegi bírósági egységek, és a két település a zentai Alapfokú Bíróság hatáskörébe kerülne.

A 2012-es választásokat követően az új kormány felülvizsgálta a 2008-ban elfogadott igazságügyi reformlépéseket, de nem került sor az alaphírságok újjáalakítására. A korábbi gyakorlatnak megfelelően Zenta, Óbecse, Ada, Magyarkanizsa, Temerin és Topolya községekben voltak alaphírságok. Fontos lenne, ha ezek újra működnének, mivel e nélkül nehézséget jelent a magyar nyelv használata a bírósági eljárások során.

Az igazságügyi reform előtt 138 alapfokú bíróság működött Szerbiában, ebből 104-et szüntettek meg. A mostani törvénymódosításban országos szinten a meglévő 34 helyett 66 alapfokú bíróságot határoztak meg, a jelenlegi 102 bírósági egység számát viszont 23-ra csökkentették.

A Vajdasági Magyar Szövetség alapvetően egyetért a bírósági hálózat koncepciójával, jelentette ki *Varga László*, a párt köztársasági parlamenti képviselője, majd hozzátette: néhány megoldást viszont elleneznek, ezért módosítási indítványokat nyújtott be a VMSZ frakciója.

Az igaz, hogy az alapfokú bíróságok száma majdnem a kétszeresére növekedne, ugyanakkor bizonyos bírósági egységek megszüntetése miatt országos szinten negyven-egynéhánnyal csökkenne azoknak a községeknek a száma, ahol van bármiféle igazságügyi szerv, jegyezte meg *Varga*.

A képviselő szerint az alapfokú bíróságok megállapításakor az igazságügyi minisztérium nem alkalmazta következetesen a saját maga által elfogadott kritériumrendszert. Számos olyan község van, ahol nem lenne annyira indokolt bírósági egységet működtetni, mint mondjuk Temerinben vagy Adán – mondta. Tájékoztatása szerint módosítási indítványt fognak benyújtani annak érdekében, hogy a törvénymódosítási javaslat mentén visszaálló zentai Alapfokú Bíróság Csókával és Adával jöjjön létre, hogy Adán bírósági egység működjön. Azt is javasolni fogják, hogy Magyarkanizsán is legyen alapfokú bíróság, melyhez Törökkanizsának kellene tartoznia.

A parlamenti hangulatból kitűnik, hogy nem ismétlődik meg a 2008 végi helyzet, hogy a minisztérium minden egyes javaslatot visszautasít. Zárszavában az igazságügyi miniszter kijelentette: felismerte a törvényjavaslat azon pontjait, amelyek tekintetében megalapozottnak tűnnek a képviselői módosítási indítványok – foglalta össze *Varga László*.

Forrás: Magyar Szó

Kárpátalja

Németh Zsolt külügyi államtitkár kárpátaljai útja

A Külügyminisztérium parlamenti államtitkára november 8-án és 9-én kétnapos hivatalos látogatást tett Kárpátalján. Ungváron hivatalában fogadta *Ivan Baloga*, a Kárpátalja megyei tanács elnöke és *Olekszandr Ledida*, az ukrainai megye kormányzója. A megbeszéléseken *Németh Zsolt* hangsúlyozta: sikeresen teljesült az a megállapodás, amelyet másfél éve kötött a Külügyminisztérium és Kárpátalja megye arról, hogy a Keleti Partnerség Programjának keretében – Magyarország és Ukrajna egyaránt egymillió dolláros hozzájárulásával – 56 oktatási és művelődési intézményt újítanak fel. Mint mondta, a projekt egyedülállónak tekinthető, hiszen ilyen feszített ütemben még Magyarországon is nehéz lett volna teljesíteni ezt a – teljes és hiánytalan elszámolás mellett végrehajtott – nehéz feladatot. Úgy vélte, a

fejlesztéseknek köszönhetően a felújított intézményekben – egyebek mellett – legalább 30 százalékos energia-megtakarítást sikerült elérni.

Az államtitkár a lezárult fejlesztési program sikerére való tekintettel a projekt folytatását javasolta vendéglátóinak a Keleti Partnerség Programjának keretében. Kiemelte: a projekt második szakaszában mindenekelőtt a beregszászi levéltár épületének a felújítására kellene összpontosítani, hiszen – mint fogalmazott – itt a Kárpát-medence egyik legértékesebb levéltáráról van szó. A programba más létesítményeket is be lehetne majd vonni – tette hozzá.

Németh Zsolt kitért a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola helyzetére, kérve Kárpátalja megye vezetőit, hogy támogassák a színvonalas oktatást nyújtó intézményben most induló felsőfokú szakképzés hivatalos engedélyeztetését. Szólt a Beregszászt elkerülő út megépítésének fontosságáról, új magyar–ukrán határátkelőhelyek megnyitásáról, javasolva a Beregsurány–Asztély átkelőhely felfejlesztését a Záhony–Csap átkelő tehermentesítése céljából.

Az államtitkár hangsúlyozta: a magyar kormány feltétel nélkül támogatja Ukrajna európai integrációját. Kiemelte: mind a központi, mind a helyi ukrán államhatalom számára a magyar kormány álláspontjának kell mérvadónak lennie, s nem annak, amit egyes magyarországi politikai pártok mondanak.

Válaszában Ivan Baloga köszönetet mondott Németh Zsoltnak és a magyar kormánynak a Kárpátaljának nyújtott támogatásért. A közgyűlés elnöke üdvözölte, hogy Magyarország támogatja a beregszászi főiskolát, amelynek szerinte sok irigye van Ukrajnában. Mint mondta, magyar részről helyes döntés volt a felsőoktatási intézmény fejlesztésének a támogatása, mivel ukrán forrásból erre nem lett volna pénz.

A kormányzó is támogatásáról biztosította vendégét a program folytatását illetően, s köszönetet mondott a magyar kormánynak a Kárpátaljának nyújtott támogatásért és Ukrajna európai integrációs törekvéseinek a segítéseért.

Németh Zsolt Ungváron Victor Vasarely alkotásait bemutató kiállítást nyitott meg, és az ungvári várban felavatta Bercsényi Miklós feleségének, Csáky Krisztinának a mellszobrát.

A külgügyi államtitkár kárpátaljai látogatásának programja péntek este Beregszászon folytatódott, ahol a magyar főiskola felújított épületét adta át. Az ünnepségen kijelentette, hogy győzelemmel ér fel az, hogy 11 évig tartó munka után befejeződött a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola impozáns épületének a felújítása. Avató beszédében hangsúlyozta Beregszász és Kárpátalja magyarsága 70 év után eredeti formájában kapta vissza a magyar főiskolának otthont adó egykori Magyar Királyi Törvényház épületét. A felújításban, amelynek utolsó fázisa a tetőszerkezet és a homlokzat helyreállítása volt, kivette a részét az egész Kárpát-medencei magyarság – tette hozzá. Megjegyezte: arról, hogy milyen össznemzeti vállalkozás volt a főiskola épületének helyreállítása, évtizedekig fognak tanúskodni azok a tanterem-elnevezések, amelyek a felújításukat anyagilag támogató magyarországi megyéknek, önkormányzatoknak, Kárpát-medencei városoknak a neveit viselik.

Ünnepi beszédében *Brenzovics László*, a főiskolát működtető A Kárpátaljai Magyar Felsőoktatásért Alapítvány elnöke, a KMKSZ alelnöke arra emlékeztetett, hogy a Rákóczi főiskola megújult épülete a hit és az összefogás szimbóluma, mert a sikerbe vetett hit nélkül nem lett volna esély a több mint egy évtizedes munka elvégzésére. Az összefogást pedig az jelzi - mutatott rá -, hogy az ezer diákot oktató főiskola felújításához 100 önkormányzat és mintegy 2500 magánszemély járult hozzá anyagilag.

Brenzovics László külön köszönetet mondott a magyar kormánynak, Orbán Viktor miniszterelnöknek, a Külgügyminisztériumnak és a Bethlen Gábor Alapnak a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola felújításához biztosított támogatásért. A magyar főiskola épülete ezentúl Beregszász díszé és a kárpátaljai magyarság büszkesége lesz - fogalmazott Brenzovics.

Ivan Baloga, a Kárpátalja megyei tanács elnöke beszédében bölcs lépésnek nevezte a magyar kormány és a kárpátaljai magyarok részéről a Rákóczi-főiskola támogatását. A magyar főiskola épületének felújításával Kárpátalja és Ukrajna egy lépéssel közelebb került Európához - emlékeztetett a kárpátaljai ukrán politikus.

Horvátország

Eltitkolt milliós támogatások nyomában

Az Új Magyar képes Újság c. horvátországi magyar hetilapban megjelent [cikk](#) szerint a Magyar Egyesületek Szervezete (MESZ) országos szervezete a mintegy 3 millió kunán kívül még 1,2 millió kunában részesül az idei horvát állami költségvetésből, melyet a horvát parlament honlapján közzétett jelentésekben szereplő adatokkal támasztanak alá.

A lap azokra a kérdésekre keresi a választ, hogy miért utasították vissza olyan „lezserül” a MESZ által alapított és vezetett intézmények az anyaországi támogatásokat, valamint hogy miért olyan kevés nekik az 1 millió forint (kb. 26 ezer kuna)? Az írás szerint először a Baranyai Júlia Művelődési Intézet igazgatója, *Sipos Zsivity Tünde*, majd nemrég a HMOMK Központ igazgatója, *Kucsera Bandi* toltta el magától (és az intézménytől) a Bethlen Gábor Alap támogatását: mindkettő kevesellte az összeget, így inkább el sem fogadta.

Jankovics Róbert, a HMDK ügyvezető elnöke elmondta, hogy a MESZ a zágrábi Kisebbségi Tanácsnál nyilvános pályázati úton elnyert támogatás mellett, amelynek összege 2 millió 750 ezer kuna volt erre az évre (több mint egymillió kunával több, mint a HMDK-é), több százezer kuna támogatásban részesült 2012-ben és 2013-ban is.

Szerinte az, hogy a MESZ állandóan az anyaországi támogatásokról beszél, csak elterelő „hadművelet” a részükről. Hiszen ők is jól tudják, hogy ezek kis összegű támogatások, és saját maguk is ezért utasítják vissza őket. A nagy pénzekről viszont, amelyek a horvát költségvetésből érkeznek, mélyen hallgatnak. Pedig egy kis utánajárással könnyen leleplezhetők. A költségvetési tételben nincs meghatározva a cél, hogy ebből a pénzből mit kellene megvalósítani, és milyen feltételek mellett

„Mint tudjuk, az egymillió kuna nem egymillió forint, hanem 37 millió, így valóban kevésnek tűnik, amit a Bethlen Gábor Alap adni tud – mondta végezetül Jankovics Róbert, a HMDK ügyvezető elnöke.

Nyugati Magyarság

A Németországi Magyar Szervezetek Szövetségének közgyűlése

A Stuttgartban, november 9-10-én tartott ülésen a magyar kormányt *Rétvári Bence*, a KIM államtitkára képviselte, aki az országot és a kormányt ért nemtelen támadásokról beszélt.

Veress László, az Országgyűlés elnöki titkárságának vezetője Kövér László házelnök köszöntőjét tolmácsolta, majd a nemzetpolitika elméleti kereteit ismertette.

Az ülésen szintén felszólaló *Potápi Árpád János*, az Országgyűlés Nemzeti összetartozás bizottsága elnöke kiemelte, hogy fontos, hogy minél többen iratkozzanak fel Németországban is a külhoni választói névjegyzékbe, ezzel is erősítve az anyaország és a diaszpórában élők kapcsolatát. A bizottság elnöke az ülésen bemutatta mindazokat a változásokat, amelyek 2010 óta a gyakorlatban is megvalósultak nemzetpolitikai területen. Beszélt a Nemzeti összetartozás bizottsága, a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma, a Magyar Diaszpóra Tanács és a Magyar Állandó Értekezlet működéséről és a kedvezményes honosításról. A bizottsági elnök megköszönte a németországi magyarságnak az egyértelmű kiállást Magyarország mellett.

A találkozón az eddigi elnök, *ifjabb dr. Klement Kornél* (Frankfurt) a tagságtól két évre újra bizalmat kapott.

A HÉT TÉMÁJA

A Magyar Diaszpóra Tanács és a MÁÉRT ülése

Harmadik alkalommal ülésezett a Magyar Diaszpóra Tanács

Az évente ülésező Magyar Diaszpóra Tanács (MDT) 2011 novemberében alakult meg a világban szétszórtságban élő magyarság közös fórumaként, amely a diaszpórában élők sajátos igényeit és érdekeit tartja szem előtt, valamint megteremti a diaszpóra magyarságának önálló képviselőtét.² A MDT III. ülésére 2013. november 6-án mintegy 80 magyar szervezet képviselőjének részvételével *Répás Zsuzsanna* nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár elnöklésével került sor az Országházban.

Orbán Viktor miniszterelnök előadásában hangsúlyozta: Hazánknek és Európának is egységre van szüksége alapvető, elemi kérdésekben ahhoz, hogy sikeres lehessen. A kormányfő kijelentette: Magyarország megadta válaszát a nyugati civilizáció válságára, és abban bizik, hogy ez egy jó válasz volt. Szerinte ugyanis az eltelt három évben az ország olyan teljesítményt ért el, amelyet az ellenfelek is sikeresnek minősítettek az elmúlt időben.

Az természetes, ha a barátok sikeresnek látják mindazt, amit a kormány tesz, de ha az ellenfelek is elismerik, az az igazi bizonyíték – mondta *Orbán Viktor*, felidézve, hogy Magyarországnak a saját önállóságáért, gazdaságpolitikájáért sok nemzetközi szereplővel kellett vitáznia, így az Európai Unióval, az Európai Parlamenttel és a Nemzetközi Valutaalappal. Mára azonban ezek az intézmények ugyan „fogcsikorgatva”, de a tények alapján kénytelenek leírni jelentéseikben a magyar gazdaság eredményeit. Utalt a fokozatosan javuló gazdasági teljesítményt prognosztizáló, európai bizottsági előrejelzésre, hangsúlyozva, hogy az alapján Magyarország minden tekintetben jobban teljesít, mint az uniós átlag. Ez nem azt jelenti, hogy minden rendben van, de hogy a magyar irány még az ellenfelek szemében is eredményre vezet, az komoly siker – mondta. Hozzátette, reméli, hogy ezzel az uniós jelentéssel Magyarországon is lezárul az a vita, amely arról szól, hogy az irány, az alkotmányos alap helyes-e, és a vita ezután arról zajlik majd, hogy ezeken a stabil alapokon milyen kisebb változásokkal kell folytatni a megkezdett munkát.

A nemzetpolitikára rátérve *Orbán Viktor* a MDT képviselőin keresztül a jövő évi parlamenti választáson való részvételre – illetve az azt megelőző regisztrációra – biztatta a diaszpórában élő magyarokat. A kormányfő szavai szerint így közjogi értelemben visszakapcsolódhatnak majd a nemzet vérkeringésébe. „Közös felelősség, hogy ne tékozzunk el mindazokat az esélyeket, amelyeket nagyon nehéz, izzadságos és verejtékes munkával” az elmúlt három évben sikerült elérni – mondta.

Üdvözölte továbbá, hogy fontos nemzetpolitikai kérdésekben egyetértés mutatkozik a magyar politikai élet meghatározó szereplői között. Példaként említette a kettős állampolgárságról szóló törvényt és a közelmúltban megtartott Székelyek Nagy Menetelését. Szerinte, ahogyan a

² Az Alapító Nyilatkozatban foglaltak szerint

nemzetpolitikában ígéretes együttműködés felé haladnak, úgy az más nagy kérdésekben – például az alkotmány ügyében vagy gazdasági témákban – is létrejöhet majd az évek során.

Szavait taps fogadta, amikor jelezte: jó esély van a diaszpóra magyarságának indított Kőrösi Csoma Sándor-program folytatására.

Orbán Viktor beszédében ezt követően hosszan kifejtette azt az álláspontját, amely szerint a világban ma nagy átrendeződés zajlik, amelyben megkérdőjeleződnek a korábban érvényes gazdasági, politikai és kulturális előfeltevések. Ezt a magyarok sem hagyhatják figyelmen kívül, ezért is hirdette meg a kormány például a keleti nyitás stratégiáját – közölte.

Kormánya az új helyzetre lehetőségként tekintett, nem ijedt meg, és a magyar észjárás szerint kialakított egy másfajta gazdasági, kulturális, szociális-társadalmi rendszert – mondta. Hivatkozott a csaknem két éve hatályos új magyar alkotmányra, amely – mint mondta, ellentétben a kereszténységet és a munkára épülő gazdaságot feladó Európával – elismeri Magyarország keresztény hagyományait, és világossá teszi, hogy egy munkára épülő gazdasági rendszert kell kialakítani.

A miniszterelnök egyúttal rámutatott a gazdasági siker és a nemzeti önbecsülés összefüggésére, jelezve: ha egy ország, öntudatot akar erősíteni, az elismertségét akarja növelni, akkor gazdasági sikerekre szükség van. Nagyon nehéz ugyanis úgy önbecsülést és nemzeti öntudatot erősíteni, hogy folyton magyarázni kell, miért vagyunk gazdaságilag sikertelenek. Mennyivel könnyebb ezt megtenni – magyarázta –, ha azt lehet mondani, Magyarországot meg lehet nézni, mert bár még nem Németország, de a fejlődés tendenciái alapján egyre-másra ér el sikereket. Megjegyezte, ha minden igaz, Magyarország a régióban betöltött korábbi éllovas pozícióját a régióban egy-két éven belül vissza fogja nyerni.

Ezt követően *Semjén Zsolt* nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes tartott előadást az aktuális nemzetpolitikai kérdésekről, majd a Kőrösi Csoma Sándor Programban résztvevő ösztöndíjasok beszámolója következett és a Julianus program, valamint a Mikes Kelemen program bemutatójára kerül sor. A továbbiakban *Pálffy Ilona*, a Nemzeti Választási Iroda elnöke számolt be a választási eljárásról, majd a résztvevők hozzászólásai következtek.

Semjén Zsolt az ülés szünetében tartott sajtótájékoztatóján megerősítette: a kormány duplájára növeli a Kőrösi Csoma Sándor program ösztöndíjasainak számát, így mintegy száz magyar fiatal utazik majd a diaszpóra területeire, hogy az ott élő magyarságot segítse. Bejelentette azt is: Mikes Kelemen-program indul, amelynek célja, hogy a diaszpóra területein fellelhető, a megsemmisülés, elkallódás által fenyegetett könyvtári hagyatékot összegyűjtsék. Ehhez első körben hét nagy raktárt bérelnek Ausztráliától Kanadáig, ahol összegyűjtik a fellelhető hagyatékot, és ami ennek megfelelő típusú, azt az Országos Széchényi Könyvtárban helyezik el, ami pedig nem ilyen jellegű, azt Kárpát-medencei iskoláknak juttatják el.

Beszámolt arról is, hogy óriási sikere van az állampolgárság kiterjesztésének, a nemzet közjogi egyesítésének. Felidézte: a folyamat megerősítésére, segítségére további ötven konzult küldtek világszerte a nagykövetségekre, konzulátusokra. Jelezte azt is: a végsőig leegyszerűsítették a kérdőíveket és

az adminisztrációt. Felvetődött, hogy a választással kapcsolatban kiküldött regisztrációs tájékoztató a jogi nyelvezet miatt túl bonyolult. Szükséges ezért olyan tájékoztató kiküldése, amely köznyelvileg érthető módon írja le mi a teendő. Felvetődött az is, ha a személyi okmányokban a nevek írása nem esik egybe, de egyértelműen azonosítható az állampolgár, akkor emiatt ne kelljen az adatok pontosítására visszaküldeni az űrlapot.

A választásokra áttérve bejelentette, hogy eddig mintegy 50 ezren regisztráltak. Nagy sikere van továbbá a Nemzeti Regiszternek is, közelítenek a 100 ezres számhoz azok körében, akiknek tájékoztatást küldenek a magyar nemzetet érintő ügyekben – tette hozzá. Rendkívül pozitív volt emellett a fogadtatása a tárgyi örökség összegyűjtését célzó Julianus-programnak. Semjén Zsolt kitért arra is, hogy felméréseik és számításaik szerint a diaszpórában mintegy 2,6 millió magyar identitású ember él és közel kétezer magyar szervezet működik. Ezeket feltérképezték, és kapcsolatba léptek velük. Hozzátette: fontos látni, hogy a magyarság a világban rendkívül sikeres az üzleti, a tudományos és a művészeti életben egyaránt, és hogy a diaszpóra magyarságára egyfajta hídfőként számíthatnak a világ minden pontján. Semjén Zsolt köszönetét fejezte ki azért, hogy amikor a Magyarországgal szembeni támadások zajlottak, „teljes mellszélességgel kiálltak” hazánk mellett, és sok tízezer cikket, nyilatkozatot írtak az adott államokban. Ez lelkileg is megerősített minket – állapította meg.

Délután regionális ülésekkel – a nyugat-európai, az észak-amerikai, a latin-amerikai, az egyházi és cserkész szervezetek, valamint az ausztráliai, afrikai, ázsiai szervezetek regionális ülésével folytatódott a program. A délután folytatódó plenáris ülésen [zárónyilatkozatot](#) fogadtak el.

Összeült a Magyar Állandó Értekezlet

A Máért XII. Ülésének megnyitó beszédében, november 7-én, az Országházban *Orbán Viktor* miniszterelnök kijelentette: bármi is lesz a következő magyarországi parlamenti választás eredménye, az elég valószínűnek tűnik, hogy az ebben a ciklusban lefektetett alkotmányos alapok „nem lesznek fölszedhetők”, ezzel számolhatnak a határon túli magyarok is. A következő évek munkájának tehát az alaptörvényben most olvasható tételek lesznek a szilárd elvi és történeti alapjai – nyomatékosította. Mint mondta, úgy számol, hogy a következő parlamenti választás után jelentősen enyhülni fog az az ellenszél, amelyben kormánya az elmúlt három és fél évben végezte munkáját. A kormányfő azt is mondta: a Kárpát-medencében élő magyarság számíthat arra, hogy egy sikeres anyaország áll majd a háta mögött a következő években.

Összegzése szerint az elmúlt három év munkája nemcsak számokban kifejezhető eredményeket, hanem jelentős presztízsnövekedést is hozhat Magyarországnak. Márpedig ha az anyaország erős, elismert, akkor nagyobb támaszt tud nyújtani a Kárpát-medence magyar közösségeinek is – fűzte hozzá.

Orbán Viktor egyúttal köszönetet mondott azért – hiszen erőt adott a magyar kormánynak –, hogy amikor a nemzetközi viták idején kiállásra, szolidaritásra volt szükség, akkor a határon túli magyarokra mindig lehetett számítani. Könnyen lehet, hogy ha nem lett volna ilyen széles, a nyugati

magyarságot is magába foglaló kiállítás Magyarország mellett, akkor a kormány nem is tudta volna keresztülvinni elképzeléseit – tette hozzá.

A magyarországi ellenzéknek is köszönetet mondott a jelentős nemzetpolitikai kérdésekben kialakult egyetértésért.

Megerősítette, kormánya törekszik arra, hogy a makrogazdasági helyzet anyaországi javulása megjelenjen a határon túli területeken is. Ennek már vannak – igaz, egyelőre szerény – jelei, de még nem lehet kijelenteni, hogy az államhatárokon kívüli, magyarlakta területek gazdasági fejlődése összhangban van az anyaország gazdasági fejlődésének ritmusával, tartalmával és minőségével – mondta, majd közölte: a következő kormányzati ciklus egyik legfontosabb kérdése vélhetően éppen az lesz, hogy „a szellemileg már megalkotott Kárpát-medencei gazdasági stratégia” a valóságban is működővé váljon.

A miniszterelnöki beszéd után a tanácskozás zárt körben folytatódott. A napirenden a nemzetpolitikai stratégia megújítása, az egyszerűsített honosítás és a jövő évi választásra való felkészülés szerepelt.

Az ülés [zárónyilatkozat](#) elfogadásával fejeződött be.

Sikeresen értékelték a Magyar Állandó Értekezlet XII. plenáris ülését a külhoni magyar szervezetek vezetői.

Meghívottak

Az ülésre meghívót kapott a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ), az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT), az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) és a Magyar Polgári Párt (MPP), Felvidékről a Magyar Közösség Pártja (MKP), Délvidékről a Vajdasági Magyar Szövetség (VMSZ) és a Magyar Nemzeti Tanács elnöke, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség (KMKSZ) és az Ukrajnai Magyar Demokrata Szövetség (UMDSZ), a Horvátországi Magyarok Demokratikus Közössége (HMDK) és a Magyar Egyesületek Szövetsége (MESZ) és a Muravidéki Magyar Önkormányzati Nemzeti Közösség (MMÖNK).

KITEKINTŐ A KÖVETKEZŐ KÉT HÉTRE

2013. november 11 – november 24.

November 11. 18:00

Beszélgetések a nemzettudatról Németh Zsolttal és František Mikloškoval – a Pro Futuro Hungarica polgári társulás és az Esterházy János polgári társulás rendezvénysorozatának újabb állomása

A házigazda, Csáky Pál vendégei ezúttal Németh Zsolt, a Külgügyminisztérium parlamenti államtitkára és František Mikloško, a szlovák parlament volt elnöke.

Helyszín: Az MKP pozsonyi székháza

November 12. 9:00-19:00

A Kárpát-medencei Magyar Szórvány Napja – konferencia, gálaműsor és kiállítás

További információk: [itt](#).

Helyszín: Magyarság Háza, Corvin terem (Bp., 1014 Szentháromság tér 6.)

November 23. 18:00

Rejtőzködő Kárpát-medence sorozat: Időutazás Szlavóniába és Baranyába – a horvátországi magyarok bemutatkozása tánccal, muzsikával, színházi részletekkel.

Helyszín: Magyarság Háza, Corvin terem (Bp., 1014 Szentháromság tér 6.)

November 24.

„Akikért nem szólt a harang” – megemlékezés az 1944/45-ös délvidéki véres események 69. évfordulója alkalmából, a Keskenyúton Délvidéki Tragédiánk 1944/45 Alapítvány szervezésében.

Fővédnök: *Kövér László*, az Országgyűlés elnöke

13:15 Szentmise a Szent István-bazilikában (Bp. V. Szent István tér)

15:00 Ünnepeyles színházi előadás – Hunyadi Sándor: Fekete cseresznye c. színdarabja – a Délvidékről érkező kétszáz zarándok tiszteletére a József Attila Színházban (Bp., XIII. Váci út 63.)